

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.857 van 1 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Russische onderdaan van Tsjetsjeense origine te zijn.

U woonde een groot deel van uw leven bij uw ouders in de Oktjabrskiwijk in Grozny.

Daar leerde u in uw kindertijd X en diens broer Xkennen. Jullie groeiden samen op en werden jeugdvrienden. Later als volwassene had u geen bijzondere contacten met X. X zocht u, na de eerste oorlog, wel soms nog op. Zo liet hij een wagen herstellen in de garage die door uw broer en u werd uitgebaat. Dit sporadisch contact werd hierbij opgemerkt door uw bureu.

In 1999 huwde u met X (OV X). In hetzelfde jaar verliet u, samen met uw familie, Grozny en vertrok u naar Safonovo. U verbleef tot 2002 in Safonovo.

Gedurende de oorlog woonde X enige tijd in uw verlaten huis. Hij sloeg er zijn hoofdkwartier op. Het huis werd tijdens de gevechten zwaar beschadigd. Vandaar dat u en uw familie na uw terugkeer naar Grozny besloten elders te gaan wonen. Uw moeder, uw gezin en uzelf betrokken hierbij een woning in het nabijgelegen dorp Alchan Tsjurt. Uw broer Ruslan woonde

in een appartement in de Pervomajskajastraat in Grozny. Het appartement behoorde tot het bezit van de familie. Het was tevens uw domicilieadres.

Op 12/06/2007 verscheen er een convocatie op uw naam op het appartement in de Pervomajskajastraat. U werd hierbij opgeroepen om de volgende dag op de ROVD te verschijnen. Nadat uw broer de convocatie had ontvangen kwam hij langs u met de vraag of u de reden ervan kende.

Aangezien u deze niet wist besloot uw broer de volgende dag zelf te gaan informeren waarover het ging. Uw broer werd er die dag ondervraagd over jullie banden met X Umarov, over jullie verblijfplaats tijdens de tweede oorlog en over jullie huidige woonplaats. Omdat uw broer hierover aanvankelijk niets prijs gaf werd hij vastgehouden. Na mishandeling verklapte hij waar jullie moeder woonde. De vrouw van uw broer was jullie ondertussen komen melden dat Ruslan niet was teruggekeerd. U belde hierop uw oom Salavdi die u de raad gaf te wachten totdat hij de nodige informatie had ingewonnen.

De volgende ochtend werd u echter in uw woning in Alchan Tsjurt opgepakt door gemaskerde militairen. U werd naar een onbekende plaats gevoerd waar u dezelfde vragen werden gesteld als diegene die aan Ruslan waren gesteld.

Uw voormalige contacten met X en X werden u hierbij ten laste gelegd. Er werd eveneens opgemerkt dat jullie van dezelfde teip afkomstig zijn. Gedurende uw vasthouding werden u enkele documenten ter ondertekening voorgelegd. Hierbij bevond zich een bekentenis waarin u toegaf betrokken te zijn geweest bij de acties van X. U weigerde dit document te tekenen. Daarnaast werden u papieren voorgelegd die een samenwerking met de FSB betroffen; dit in de vorm van het verstrekken van inlichtingen. Deze documenten ondertekende u wel. Uiteindelijk bleef u zes dagen vastgehouden.

Uw vrijlating werd bekomen door de betaling van losgeld. Uw broer was reeds eerder, gedurende uw vasthouding, vrijgelaten.

Onmiddellijk na uw vrijlating werd u door uw oom naar Nazran gebracht waar u bij een vriend verbleef. Enkele dagen later vervoegden uw vrouw en kinderen zich hier met u. Uw vrouw had op dat ogenblik een tweede convocatie mee. Deze convocatie op uw naam was nog na uw vertrek toegekomen op uw domicilieadres.

Na een verblijf in Nazran van bijna twee maanden reisden jullie samen verder naar Brest waar jullie verstoppt werden in een vrachtwagen richting België. Op 16/08/2007 kwamen jullie aan in België. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw paspoort, de twee convocaties en enkele foto's genomen tijdens uw verblijf in Tsjetsjenië voor."

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift van 24 april 2008 op een schending van artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 52 en 62 van de et van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, en op een manifeste beoordelingsfout.

Verder beroept hij zich op de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en op artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geen directe werking in de Belgische rechtsorde, bijgevolg kan de schending ervan niet dienstig worden aangevoerd.

2.3. Verzoekers verwijzing naar de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens in het kader van een uitzetting is niet relevant. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire

beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (R.v.St. nr. 176.706, 12 november 2007).

Hetzelfde geldt voor artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dat overigens geen directe werking heeft zodat de schending ervan niet dienstig kan worden opgeworpen. Aangenomen wordt dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 48/4 §2, a en b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze beoordeling maakt het voorwerp uit van dit arrest.

2.4. Wat betreft de beweerde schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 stelt de Raad vast dat verzoeker op geen enkele wijze uitwerkt hoe de bestreden beslissing deze bepaling schendt.

2.5. Met betrekking tot de rechten van verdediging werd reeds meermaals geoordeeld dat de procedure voor de Commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die in het kader van de wet van 15 december 1980 worden genomen door de Commissaris-generaal.

2.6. Aangaande het zorgvuldigheidsbeginsel stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat precies aan te geven waarom de Commissaris-generaal onzorgvuldig te werk is gegaan, of hoe deze beweerde handelswijze de conclusie van de bestreden beslissing zou kunnen wijzigen.

2.7. Wat betreft verzoekers verwijzing naar de algemene rechtsbeginselen, de beginselen van behoorlijk bestuur en de manifeste beoordelingsfout merkt de Raad op dat dergelijke algemene verwijzingen onvoldoende zijn. Het is niet aan de Raad om te bepalen welke beginselen en fouten verzoeker zou kunnen bedoelen.

2.8. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, wijst de Raad erop dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motivering inhoudelijk betwist en bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

“ B. Motivering

[...]

Er dient te worden vastgesteld dat u door uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen.

Zo werd opgemerkt dat u niet kon verklaren waarom uw domicilieadressen, vermeld in het paspoort dat door u werd voorgelegd, niet met uw effectieve verblijfsplaatsen overeenstemmen.

Dit paspoort, afgeven in Urus-Martan op 23/07/2004, bevat drie registratiestempels aangaande uw woonplaats. Uit deze stempels blijkt dat u sinds 21/08/1993 tot 05/06/2007 in Urus-Martan woonachtig was en dat u op 06/06/2007 uw domicilie liet verplaatsen naar de Pervomajskajastraat in Grozny.

Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit in Urus-Martan heeft gewoond, met uitzondering van een periode van twee à drie weken na het uitbreken van de eerste oorlog (CGVS p.3-4). U verklaarde hierbij sinds 2002 in Alchan Tsjurt te hebben gewoond. Daarvoor verbleef u drie jaar in Safonovo.

Op basis van deze verklaringen en de vaststellingen met betrekking tot uw paspoort rees de vraag dan ook waarom u bijna 14 jaar in Urus-Martan geregistreerd stond.

Het viel hierbij op dat u dit niet wist te verduidelijken. U verklaarde enkel dat u er zich in 1993 liet registreren omdat uw oom u er werk had aangeboden. U verklaarde daarna, toen hierop werd doorgevraagd, dat het destijds echter niet verder kwam dan plannen en u er nooit gewerkt heeft. Het spreekt voor zich dat dit slechts aangeeft waarom u er in 1993 werd geregistreerd. Het biedt geen verklaring voor uw jarenlange registratie in Urus-Martan. Er moet hierbij worden opgemerkt dat ook uw echtgenote deze registratie niet kon toelichten (CGVS echtgenote p.4).

Daarnaast werd u de vraag gesteld waarom u zich midden 2007 liet registreren op de Pervomajskajastraat in Grozny. Dit gegeven het feit dat u ook daar niet woonde.

Er moest hierbij worden vastgesteld dat u meermaals deze vraag tot verduidelijking ontweek. Uiteindelijk antwoordde u dat uw domicilieadres van Urus-Martan naar Grozny had overgebracht nadat uw oom, woonachtig in Urus-Martan, bezoek had gekregen van mensen in uniform. Dit gebeurde op zijn beurt nadat u bij een bezoek aan de Oktjabrskiwijk in de periode van de ramadan door uw voormalige burens was gezien. U beweerde dat u vervolgens uit voorzorgsmaatregelen bij de registratie in 2007 niet uw effectieve adres opgaf. U vertelde hierbij dat de algemene situatie slecht was en er zonder redenen mensen verdwenen.

U wilde daardoor niet dat men wist waar u woonde (CGVS p. 4-5).

De eerste vraag die hierbij gesteld kan worden is waarom u, indien u niet zou getraceerd zou worden, tijdens het feest van de ramadan een bezoek bracht aan uw wijk om er de mensen te feliciteren. Dit mede het feit dat uw voormalige burens door u als onbetrouwbaar worden bevonden (CGVS p.15). Daarnaast is het onnavolgbaar waarom, indien uw oom in Urus-Martan omwille van uw verschijning in Grozny problemen ondervond, u het besluit nam uw adres bij uw broer in Grozny te leggen.

Verder moest uit uw verklaringen worden vastgesteld dat uw moeder en uw broer wel geregistreerd stonden op hun effectieve verblijfplaats (CGVS p.5).

U werd hierop volgend tot tweemaal toe de vraag gesteld waarom dit voor hen wel kon en voor u niet.

U bleef het antwoord hierop schuldig. Er moet hieraan worden toegevoegd dat uw vrouw verklaarde dat het vele papierwerk nodig voor een registratie in Alchan-Tsjurt de enige reden was waarom u in het dorp niet geregistreerd stond (CGVS p.3)

Concluderend moet over uw verblijfplaatsen worden gesteld dat u de gegevens vermeld in uw paspoort niet kan inpassen in uw relaas. Hetgeen zowel uw relaas als de bewijswaarde van uw paspoort in twijfel brengt. Aanvullend moet worden opgemerkt dat uw echtgenote wat haar en de kinderen betreft geen enkel identiteitsdocument voorlegde."

3.2. Verzoeker herhaalt dat hij ergens moest gedomicilieerd zijn, maar dat hij niet in het huis van zijn oom kon wonen aangezien het niet zijn eigen huis was.

Verzoeker stelt dat hij in Urus-Martan gedomicilieerd bleef omdat hij geen nood had aan herdomiciliëring en zich niet kon herdomiciliëren om reden van de beide oorlogen. Hij beweert ook dat niet alle tijdelijke registratiestempels van zijn oude paspoort overgezet werden op zijn nieuwe paspoort.

Verzoeker stelt ook in de Pervomajskajastraat te Grozny te zijn gedomicilieerd geweest terwijl hij in Alchantsjoert woonde omdat hij en zijn echtgenote problemen hadden om de documenten voor het huis in orde te brengen. Zijn moeder verbleef ook op een ander adres dan datgene waar zij gedomicilieerd was; verzoeker stelt een medisch verslag neer te leggen waaruit dit blijkt.

Betreffende zijn bezoek aan zijn burens verklaart verzoeker nog dat zijn moeder ernstig ziek was, waardoor hij besliste toch naar het feest te gaan.

3.3. De Raad is van mening dat, indien aanvaard kan worden dat verzoeker om de door hem vermelde reden zijn domicilie in Urus-Martan had, dit geen verklaring biedt voor de vaststelling dat hij jarenlang deze registratie behield zonder effectief in Urus-Martan te gaan wonen.

Zijn verklaring dat hij deze registratie niet kon wijzigen door de oorlogssituatie, mist overtuigingskracht nu de tweede Tsjetsjeense oorlog in 2002 officieel werd beëindigd. Alhoewel er na deze beëindiging nog gewelddadige incidenten plaatsvonden, neemt dit niet weg dat er sprake is van een relatieve stabiliteit die toelaat dergelijke louter administratieve aangelegenheid te regelen.

Bovendien moet ook worden opgemerkt dat verzoeker in 2007 zijn registratie wel degelijk wijzigde, waardoor hij zijn eigen argument ondergraaft. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk waarom hij dergelijke wijziging niet vroeger kon bekomen.

De opmerking betreffende de stempels is een blote bewering en derhalve niet verifieerbaar. Verzoeker brengt hierover ook geen informatie bij die zijn stelling aannemelijk maakt.

Het medische attest waarvan sprake werd niet bij het verzoekschrift gevoegd. Aldus blijft ook de overweging dienaangaande in de bestreden beslissing overeind.

Wat betreft verzoekers aanwezigheid op het feest, kan worden opgemerkt dat, indien verzoeker zijn moeder wilde bezoeken en met haar het Suikerfeest wenste te vieren, hij aldus het risico op vervolging minder belangrijk achtte door in het openbaar te verschijnen; de geloofwaardigheid van zijn bewering dat hij vervolgd wordt, komt daardoor ook in het gedrang. Uit dit alles volgt dat verzoeker er niet in slaagt dit deel van de motivering afdoende te weerleggen.

3.4. De motivering vervolgt:

“Daarnaast bevat uw relaas elementen die niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd. Zo is in uw verklaringen allerm minst opgehelderd waarom uw broer zich in plaats van u bij de ROVD aanbod na het verschijnen van de convocatie. Dit aangezien uit uw relaas niet blijkt dat u hiervóór enige problemen kende.

Daarenboven was de reden van de convocatie niet gekend. U zelf gaf uw broers registratie/verblijf op de Pervomajskajastraat op als zijnde de reden waarom hij zich aanbod (CGVS p.16). Het spreekt voor zich dat dit geen verklaring biedt.

Uw echtgenote verklaarde daarnaast dat uw broer zich aanbod op advies van uw oom Salavdi (CGVS p.11).

U zelf heeft hiervan geen enkele melding gemaakt. Aansluitend moet hierbij worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaring blijkt waarom u en niet uw broer het mikpunt werd van de door u verhaalde vervolging.

Bizar is tot slot uw verklaring dat uw broer na zijn arrestatie naar de verblijfplaats van uw moeder werd gevraagd, een antwoord dat hij overigens pas na foltering prijs gaf (CGVS p.17). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt blijkt immers dat uw moeder verblijft op haar registratieadres.”

3.5. Verzoeker verklaart dat zijn broer op aanraden van zijn oom, naar de ROVD is gegaan. Verder herhaalt hij dat nadat zijn broer zwaar geslagen werd, deze de verblijfplaats van zijn moeder prijs gaf.

3.6. Deze beweringen verklaren de tegenstrijdigheid niet tussen de verklaringen van verzoeker en diens echtgenote. Verzoeker vermeldde tijdens zijn gehoor niet dat deze handelwijze gebeurde op raad van zijn oom. Verder herhaalt verzoeker enkel zijn verklaringen, wat onvoldoende is om de motivering te weerleggen. Verzoeker verklaarde trouwens dat men aan zijn broer “bovendien geen vragen stelde over mijn woonplaats”, wat gezien zijn beweerde problemen, ongeloofwaardig is.

Ook dit deel van de motivering wordt niet afdoende weerlegd.

3.7. De motivering vervolgt:

“Verder wordt uw relaas getekend door een gebrek aan informatie waarvan kan worden verwacht dat u, gegeven uw situatie, hierover niettemin beschikt.

Zo bleek dat u niet met zekerheid kan zeggen wanneer uw broer werd vrijgelaten.

U verantwoordde deze onwetendheid door te stellen dat uw broer na uw arrestatie werd vrijgelaten en u in die zin destijds niet fysiek aanwezig was (CGVS p.18). Deze bewering snijdt echter geen hout aangezien u na uw eigen vrijlating nog rechtstreeks contact had met uw broer.

Hij gaf u zodoende informatie over de vragen die hem werden gesteld tijdens zijn vasthouding (CGVS p.17). Daarnaast kon u geen informatie geven over de manier waarop uw familie u, na uw arrestatie, terugvond en welke pogingen en regelingen werden ondernomen en getroffen om u vrij te krijgen (CGVS p.19). Deze vaststelling geldt eveneens voor uw vrouw. Zij heeft daarenboven geen weet van de plaats van uw vrijlating (CGVS echtgenote p.13)."

3.8. Verzoeker verklaart dat hij niet met zijn broer sprak over de vragen die aan deze werden gesteld. Verder zegt hij dat zijn oom de voornamen van de personen aan wie smeergeld werd betaald, niet wilde medelen. Hij laat gelden dat zijn vrouw niet geïnteresseerd was in de plaats van zijn vrijlating.

3.9. De Raad is van mening dat verzoekers verklaringen loutere beweringen zijn, die bovendien grotendeels een herhaling zijn van zijn eerdere verklaringen, dewelke reeds werden beoordeeld in de bestreden beslissing.

Dergelijke verklaringen zijn echter onvoldoende om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen. Het is inderdaad niet aannemelijk dat verzoeker over bepaalde cruciale feiten slechts vage informatie kan verstrekken.

Dit deel van de motivering blijft derhalve behouden.

3.10. De motivering vervolgt:

"Tot slot werd opgemerkt dat u niet u weet of uw vrouw op de 21/06/2007 of op 22/06/2007 uit Grozny vertrok (CGVS p.20).

Deze vraag naar de exacte datum werd u gesteld omdat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld had dat uw echtgenote onmiddellijk vertrok na de ontvangst van de tweede convocatie (op 21/06/2007). Uw echtgenote verklaarde zelf voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij pas de dag nadien (op 22/06/2007) vertrok.

De convocaties die u voorlegde wijzen hierbij op zich niet op een vervolging. Zij vermelden immers geen van beide de reden waarom en de hoedanigheid waarin u opgeroepen werd. Daarnaast werd vastgesteld dat u niet kon verduidelijken hoe de tweede convocatie door uw broer bekomen werd (CGVS p.19). Ook uw echtgenote slaagde hier niet in (CGVS echtgenote p.13).

Wat uw recente herkomst betreft dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt. Aangezien u zelf aangeeft dat u niet verbleef op de adressen die de registratiestempels in uw paspoort vermelden, maakt dat deze stempels geen bewijs leveren van uw woonplaatsen. Noch uw echtgenote, noch uzelf, legde daarbij een sluitend bewijs voor dat jullie verblijf in Alchan Tsjurt in de genoemde periode staat.

Er moet hierbij opgemerkt worden dat de foto's die u voorlegde op zich onvoldoende informatie leveren over het tijdstip van hun creatie.

Daarnaast stemmen enkele verklaringen van u niet overeen met de realiteit. Zo beweerde u sinds lang niets meer over XUmarov te hebben vernomen.

U verklaarde hierbij dat er over Xop het internet niets verschijnt daar waar dit voor X wel nog het geval is (CGVS p.20).

Deze verklaring gaat echter volledig voorbij aan het nieuws van de vrijwillige overgave van XUmarov eind 2006.

Er dient hierbij in rekenschap te worden gebracht dat dit nieuws sensationeel was en in de Russische media dan ook uitvoering aan bod kwam. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Het feit dat u hiervan niet op de hoogte bent is, gegeven uw verklaarde band met deze persoon, onbegrijpelijk. Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook in zijn geheel aan.

Wat het dorp Alchan-Tsjurt betreft werd vastgesteld dat u, noch uw echtgenote erin slaagden één dorp te noemen dat in de nabijheid van Alchan Tsjurt gelegen is (CGVS p.11-12 en CGVS echtgenote p.8).

Daarnaast werd vastgesteld dat u niet op de hoogte van een gebeurtenis die het dorp recent in de media bracht. De eerste betreft de verdwijning in 2006 van Zara Tsulaeva, een inwonster van het dorp. Deze verdwijning veroorzaakte een doorgezette zoektocht naar de omstandigheden van haar verdwijning. De acties die door de familieleden van de vermiste vrouw werden ondernomen overstegen hierbij het plaatselijk niveau. Deze zaak werd zelfs ter ore gebracht van president Ramzan Kadyrov. Het feit dat noch u noch uw vrouw enige weet heeft van deze verdwijning (CGVS p.14; echtgenote CGVS p.11) is dan ook op zijn minst verwonderlijk te noemen.

Een tweede gebeurtenis is de organisatie in het dorp van het nationaal (republikeins) toernooi voor Grieks-Romeins worstelen in juli 2004. Deze activiteit was hierbij een van de sportieve evenementen die werden georganiseerd in het teken van de toenmalige presidentsverkiezingen. Haaks hierop verklaarde u dat er in het dorp geen toernooien of sportactiviteiten waren geweest. U vulde aan met te stellen dat men andere zaken te regelen had (CGVS p.14). Ook uw echtgenote beaamde dat er niets dergelijks had plaatsgevonden (CGVS p.11).

Tot slot dienen volledigheidshalve volgende verschillen te worden vermeld die werden aangetroffen in uw verklaringen en die van uw vrouw.

U verklaarde dat de burgemeester van het dorp twee à drie jaar geleden in dienst werd gesteld (CGVS p.10). Uw echtgenote beweerde daartegen dat hij reeds in functie was toen jullie zich in Alchan-Tsjurt vestigde, zijnde in 2002 (CGVS echtgenote p.8). U verklaarde daarnaast dat de imam van het dorp woonachtig is in de Severnayastraat (CGVS p.12) terwijl uw echtgenote beweerde dat hij in de Kavkazkayastraat woont (CGVS echtgenote p.9). Er moet hierbij gewezen worden op het feit dat deze verschillen slaan op de toonaangevende figuren van het dorp, met name de vertegenwoordiger van de regering en de religieuze leider. In die zin zijn zij gewichtig.

Op basis van dit alles moet worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u aangebrachte documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, de convocaties en de foto's werden hierboven reeds besproken. De enveloppe bevestigt enkel dat u in juli 2007 post kreeg vanuit Tsjetsjenië."

3.11. Verzoeker laat gelden dat hij verklaarde dat zijn echtgenote ongeveer 2 à 3 dagen na zijn vrijlating vertrok en dat hij geen concrete vertrekdatum gegeven heeft.

Verzoeker stelt geen flauw idee te hebben waarom de rechercheur op de convocatie niet heeft vermeld in welke hoedanigheid hij werd opgeroepen. Hij meent dat het misschien een nieuw type convocatie betreft waar dergelijke informatie niet meer op wordt weergegeven. Ook de wijze waarop zijn broer de tweede convocatie heeft bekomen tast verzoeker in het duister.

Wat betreft het verblijf in Alchan-Tsjurt volhardt verzoeker in het feit dat de foto's wel degelijk zijn familie afbeelden.

Verzoeker wijst er op dat de ambtenaar die hem verhoorde, enkel vroeg wanneer hij XUmarov fysiek het laatst had gezien, waardoor er een foute interpretatie is gebeurd. Betreffende de verdwijning van Zara Tsulaeva stelt verzoeker dat zij "van Vendeno verdwenen was" en dat het incident niets te maken had met zijn dorp.

Verzoeker beweert dat er in het Tsjetsjeens twee termen bestaan, namelijk "Urt-Da", wat dorps hoofd betekent, en "Urt-Kheda", wat moellah betekent, wat het misverstand verklaart.

Verzoeker verklaart dat hij zich tijdens het toernooi Grieks-Romeins worstelen in een centrum in het Gudermeskiy-district bevond om zijn zieke echtgenote bij te staan; verzoeker lijkt aan te geven dat deze wedstrijden elders plaatsvonden.

3.12. Aangaande bovenstaande argumenten merkt de Raad het volgende op.

Verzoekers echtgenote verklaarde wel degelijk dat zij op 22 juni Tsjetsjenië verliet (zie verhoorblad van 21 augustus 2007, nr. 33; verhoorblad van 12 oktober 2007, p.5). Verzoeker situeerde dit vertrek in relatie tot de ontvangst van de convocatie, waarvoor hij wel een concrete datum aangaf, zijnde 21 juni.

Aldus zijn de verklaringen wel degelijk tegenstrijdig.

Aangaande de convocaties stelt de Raad vast dat verzoeker zijn bewering omtrent een nieuw model van convocatie geenszins aannemelijk maakt.

Betreffende de wijze waarop zijn broer de tweede convocatie heeft bekomen, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker inderdaad onwetend is op dit punt.

Niets belet de Commissaris-generaal dergelijke overwegingen in de motivering op te nemen tot staving van zijn conclusie.

Ook verzoekers argumenten betreffende zijn verblijf overtuigen niet.

Wat betreft de foto's volgt de Raad verweerder; er is geen verificatie mogelijk.

Verder leest de Raad in het administratief dossier dat verzoeker verklaarde dat hij na 1998-1999 niets meer van XUmarov heeft vernomen, ook niet op het internet, terwijl uit de informatie op basis van internetbronnen in het administratief dossier, blijkt dat deze zich overgaf aan de autoriteiten.

Het is niet geloofwaardig dat verzoeker, in het licht van de kern van zijn relaas, hier niet van op de hoogte was.

Zijn beweringen in verband met Zara Tsulaeva zijn waardeloos daar uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker bij het horen van haar naam, antwoordde dat deze hem helemaal niets zei. Aldus moet worden geconcludeerd dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte was over het betrokken incident, wat in acht genomen de informatie in het administratief dossier, zijn verklaringen ongeloofwaardig maakt.

Aangaande de verwarring omtrent de termen "Urt-Da" en "Urt-Kheda", merkt de Raad op dat verzoeker dit niet staft.

Het gebrek aan kennis van verzoeker in verband met omliggende dorpen, wordt niet betwist, waardoor verzoekers beweerde verblijf en bijgevolg ook zijn problemen ernstig worden ondergraven. Wat betreft verzoekers afwezigheid tijdens het tornooi alsook zijn bewering dat dit elders plaatsvond, namelijk in Noord-Ossetië, stelt de Raad vast dat verzoeker hier niet het minste bewijs van bijbrengt; deze verklaringen hebben bijgevolg de waarde van blote beweringen.

De overweging in de betreden beslissing in verband met de tegenstrijdigheid over de straatnamen en verzoekers repliek daaromtrent, laat de Raad buiten beschouwing nu de kaart die verzoeker beweert te hebben getekend niet in het dossier werd aangetroffen. Hoe dan ook is deze bewering van verzoeker niet van die aard om de vorige vaststellingen te ontkrachten.

3.13. Het bovenstaande voert tot het besluit dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is en dat er derhalve geen reden is om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980. De neergelegde algemene informatie is daartoe onvoldoende.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 1 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE